

GROSSHAUGEN

PROKOM FILMS PRESENTS
A PROKOM FILMS / ONLINE PRODUCTIONS PRODUCTION ELIAS VÅGAN "GROSSHAUGEN" THOMAS RAMIREZ PETER RYDBERG
CASTING BY ANNIKEN SYVERTSEN MUSIC BY HANS ZIMMER FILM EDITOR SEBASTIAN ELLEFSEN PHOTOGRAPHY HANNE BRYNILD SRUD
BASED ON THE ORIGINAL NOVEL WRITTEN BY PETER RYDBERG SCREENPLAY BY MICHAEL BAY DIRECTED BY ELIAS VÅGAN

RATING TO BE ADVISED

Offline er et tidsskrift for linjeforeningen Online.

REDAKTØR:

Anniken Syvertsen
anniken.syvertsen@online.ntnu.no

MARKED:

Sigrun Nummedal
sigrun.nummedal@online.ntnu.no

ØKONOMI:

Mathias Fossum

GRAFISK PROFIL:

Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

LAYOUTANSVARLIG:

Sebastian Ellefsen

FORSIDE:

Elias Vågan
Hanne Brynildsrud

MEDVIRKENDE:

Anniken Syvertsen
Aslak Hollund
Benedicte Myrvoll
Carl Erik Friedemann
Catriona Tørklep
Egil Uggerud
Elias Vågan
Endre Ulberg
Håkon Halldal
Hanne Brynildsrud
Julie Motland
Oda Omholt
Peter Rydberg
Phajsi Halvorsen
Sebastian Ellefsen
Thomas Fernandez
Thomas Rankin

TRYKK:

Copy Cat
Opplag: 384
Dato: 12.10.2018

KONTAKT:

Redaksjonen, prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7491 TRONDHEIM
<https://online.ntnu.no/offline>

Redaktørens

Endelig høst! Jeg skal innrømme at som den basic-white-bitch'en jeg er så har jeg gledet meg til høst med varme gensere, kakao, duftlys og peis. Dessverre hadde jeg ikke tatt med i betraktning at Trondheim ikke har høst, men tidlig vinter. Jeg har derfor allerede kommet til det stadiet hvor jeg camper på badet så lenge som mulig fordi det er det eneste rommet med varme der jeg bor. Dere andre som bor på Nedre Møllenberg kan mest sannsynlig relatere til dette.

Og brått så var jeg blitt redaktør i Offline! Wow! For en ære og for et år jeg har foran meg. Hvis du ikke fikk hørt min vellagde, rørende tale på immballet etter at jeg mottok redaktørhatten så skal du få lese den her:

«Ehhh takk? Jeg lover å gjøre en bra jobb!»

Ja, min store sceneskrekke hindret meg fra å si det jeg egentlig ville og dessverre endte jeg derfor opp med å høres ut som en forelsket trettenåring. Det jeg egentlig ville si var hvor mye jeg gleder meg til å få lov til å jobbe videre med noe så flott som linjeforeningens egen avis.

På immballet var jeg så heldig at jeg fikk snakke med noen av de som var med å starte Offline og prokom. Der klarte jeg for øvrig også å aldri så lite ydmykt nekte Offlines første redaktør, Lorents Odin Gravås, lov til å ta på seg redaktørhatten.

Ups. Ellers synes jeg det var inspirerende å høre historien om grunnleggerne av Offline og ble desto mer motivert til å fortsette med det gode arbeidet. Tenk at en gruppe mennesker som samler seg og jobber med en idé kan lede til noe så fint! Jeg vil derfor oppfordre dere til å være like innovative. Det er alltid behov for nye, gode idéer i Online.

I denne utgaven av Offline kan du blant annet lese om immatrikuleringsballet, fadderuka og det nye kontoret. I tillegg valgte jeg å skrive en artikkel om hvordan man kan dra på utflukt som student uten å bruke så mye penger, nettopp fordi jeg tror det er superviktig med miljøforandring i hverdagen. Spesielt for oss studenter som bruker såpass mye tid og energi på å sitte på A-blokka og jobbe med skole.

Jeg vil også nevne at det med fordel kan være lurt å begynne å tenke på julegaver, fordi fysøren tiden går så fort at snart er det jo jul! Det er Halloween om bare et par uker og som dere sikkert ser så har vi latt oss inspirere av dette til denne utgaven (ref. Grøsshaugen). Selv synes jeg ingenting er skumlere enn algdatt og eksamen, men det ordner seg nok til slutt. Håper jeg. Jeg ønsker dere alle en god høst og riktig god lesning!

Anniken R. Syvertsen
Redaktør, Offline

FOTO: PETER RYBERG

Innhold

6. Fadderukene 2018

Nok en gang rammes Trondheim av to uker med student-galskap

8. Åpent brev til Trikom

Prokom forbedrer A4

10. På sporet av Makrellgutta

En velkjent duft senker seg nok en gang over kontoret

12. Immatrikuleringsball

Et tilbakeblikk på en pangavslutning av fadderukene

14. På Grøsshaugen

En liten Halloween-PSA og bukseskjelvende skrekke

17. How to Hengekøye

En onliners tips i den store villmarken

20. Filmanmeldelser

Thomas² har turt å kikke over teppekanten for å lede Online gjennom skogen av skrekkefilmer

22. Galskapens Arkitektur

En supersaklig analyse av moderne arkitektur

24. Kontoret_2.0

Nå har vi endelig sagt farvel til P15, nå sier vi velkommen A4

STYREORD

Heisann Online,

Da har vi endelig landet på vårt nye kontor i Realfagbygget. Det har vært en del frem og tilbake på veien, og jeg skal ærlig innrømme at jeg hadde øyeblikk der jeg var usikker på hvor bra det kom til å gå. Men nå, etter en liten tur til Tyholt, alt for mange møter og en god dose usikkerhet er vi endelig i A-blokka. Nå kan vi nyte store vinduer og fantastisk utsikt. Vi får en tettere tilknytning til de andre realfagsmiljøene, og kanskje også de andre linjeforeningene. Abakus er fortsatt i nærheten, og TIHLDE kommer opp etterhvert.

Mange av førsteklasingene har kanskje ikke sett P15, vårt gamle hjem. Det er jo helt der borte på andre siden av campus. P15 ligger altså på andre siden av stripa, mellom Kjelhuset og Berg. Det er en stor sementfirkant som virker inspirert av sine røtter som en parkeringsplass. Der holdt vi til fra vi flyttet dit i 2003 til eksamensperioden i forrige semester.

Selv om vi nå forlater P15 kommer bygget alltid til å være en viktig del av vår historie. På P15 ble jeg første gang, som de fleste andre Onlinere, kjent med Online; jeg drakk min første powerking på P15 og gjorde min første dildoflipp på P15. Før min tid, hadde vi vaffeltirsdag hver torsdag på P15. Sjampismandag startet opp på kontoret i P15 og OW4 ble laget mens

vi var der. Det er utallige historier og tradisjoner som ble bygget mens vi levde helt der borte.

Men nå er vi altså på A-blokka. Selv er jeg utrolig fornøyd. Vi har store åpne arealer, ekstremt fin utsikt og nå har vi også fått ventilasjon! Sant nok, det er en del rot og ting som gjenstår, men det er ting som kommer. Den ene salen som brukes til forelesning, får vi til neste semester, printer er på vei og flere stoler bestilles fortløpende. Vi har sett Online vokse enormt på P15, nå gleder jeg meg til å se hvordan vi vokser her på A4.

ØNSKER DU Å GJØRE VERDEN TIL ET BEDRE STED?

HVIS DU TENKER JA, LES VIDERE

Vi er et av Skandinavias ledende digitalbyråer som skaper langsiktige verdier for våre kunder ved å kombinere strategisk forståelse med teknologisk lidenskap og kreative løsninger.

Hvis du synes dette virker interessant, se våre utlyste stillinger på knowit.no/karriere

knowit

Fadderukene 2018

Forventningene mine var høye, men ingenting kunne forberedt meg på hvor slitsomme, men samtidig utrolig moro disse to ukene kom til å bli.

Jeg var kanskje ikke den eneste som møtte den første dagen full av nervøsitet og spenning. Det er jo ikke gitt at man kommer til å stortrives i en gruppe med tilfeldig utplukkede individer. Heldigvis var det ingen grunn til besymring. Både faddere og fadderbarn viste seg å være utrolig flotte mennesker, som i stor grad var gira på å delta og ha det gøy sammen. Min kjære faddergruppe tok meg inn i varmen fra første stund, og fikk meg til å føle meg hjemme. Etter å ha malt hverandre vakre med neonmaling, spilt utallige runder med cage og beerpong, og danset oss svette til «Just dance» har vi virkelig knyttet bånd. Vi ble rett og slett en fantastisk gjeng, som attpåtil stakk av med intet mindre enn tittelen beste faddergruppe 2018. (Shout-out til B8, aka «Gr8b8m8»!)

Programmet var mildt sagt tettpakket, fylt av både vors, fester, konkurranser og sprell. Dette er noe vi

alle måtte kjempe oss gjennom, da vi så vidt var kommet hjem etter realstart, og vorset allerede hadde begynt. Det var virkelig en kamp mot klokka, da man skulle få tid til å dusje, ordne seg, lage middag og kjøpe drikke i løpet av en halvtime. Likevel var det kanskje ikke så rart at det ble mye løping og tidspress, da temaet i år nettopp var «The amazing raze».

The amazing raze

For «racet» har vi gjort. Første uka ble vi introdusert for mangfoldige hjørner av Gløshaugen, bedpres, og hvor fantastisk samlende det er med en felles fiende i form av en oransje katt (scratch). På kveldstid ble vi kjent med de ulike utestedene Trondheim har å by på, spesielt da det var duket for Pubgolf. Det er sjeldent man blander så mange ulike typer alkohol på et så kort tidsrom, og det var sikkert ikke bare jeg som endte opp med å stifte et nært bekjentskap med en toalettskål denne kvelden. På lørdagen var det tid for den beryktede togafesten, som transformerer alle Trondheims

studenter til vandrende tacolefser. Dette ble starten på en rekke temafester der fellesskapsfølelsen ble ytterligere styrket av uniform bekledning.

Uke nummer to kom raskere enn forventet. Den startet med Armykro, der vi fikk nye venner fra psykologi, Høyt og lavt dagen etter, som ga den allerede slitne kroppen litt ekstra bank, og Hybel til hybel der vi reiste jorda rundt på 6 timer. Så var det klart for Facebookfest, der hvite t-skjorter ble tusjet ned med vakre ord, mens Onlines linjeforeningsband Output sto for musikken. Avslutningsvis fikk vi vekket opp den utmattede kroppen vår med Onlinelekene. Det er ingenting som å avslutte to uker med fyll og fanteri, med å bli dyttet rundt i en gedigen plastboble, før man senere dynker seg inn i zalo og kaster seg ned høyskolebakken.

Onlinere

Med det vil jeg takke faddere og Velkom for alt dere har klart å sette i stand for oss nye ferske. Det synes at det er gjort mye arbeid på forhånd, og underveis har dere virkelig tatt godt vare på oss. Dere har stilt opp med vors i deres hyggelige, men ikke alltid fullt så store stuer, sørget for å gire oss opp til ny runde da dagen derpå ble litt vel hard, og hjulpet oss hjem da vi tok litt for mange tequilashots.

Ja, jeg må jo ærlig innrømme at jeg var kraftig redusert i en uke etterpå, og at leveren min har sett bedre dager. Likevel er det en smal pris å betale for alt vi har fått være med på. Vi har stilt opp i alskens bekledninger, fått kallenavn som vil følge oss resten av studietiden, inntatt ekstreme mengder pizza og brus, og lidd oss gjennom realstart. Vi har også blitt

kjent med både byen, skolen, kontoret, utelivet og ikke minst hverandre. Alt dette har sørget for at vi nå er klare for å starte på vårt nye liv som onlinere.

Uansett om du var en av de som dro på så å si alt, den som måtte ta seg noen pausedager, eller den som ikke drikker alkohol, men likevel ble med på edruarrangementene, så håper og tror jeg at dere har kost dere like mye som meg. Det har vært en periode fylt med masse kjærighet, smil og latter, som hvert fall jeg vil huske i lang tid fremover. Lykke til med førsteåret folkens, og husk at selv om fadderukene er over, så er det nå den fine studietiden begynner!

TEKST: BENEDICTE H. MYRVOLL

FOTO: ENDRE ULBERG, MARIUS HOLM JOHANSEN, ADRIAN FLATNER

Åpent brev til Trikom

Hei, trikki trikki wrickety wricky!

First of all, digger hva dere har gjort med kontoret og resten av arbeidet med A-blokka! Det er helt sykt hvor bra man kan utnytte en Bjerke når man først har kjøpt en fra Clas Ohlson. Det er dog én ting som gnager meg bak i hjernebarken. A-blokka kunne nemlig vært enda bedre. Vi i prokom har, i for det meste kanskje-edru tilstand, pratet om hvordan dere kan løse et problem som har preget A-blokka siden vi flyttet hit. Nemlig det butt-fucking svære hølet midt i etasjen.

Hvorfor er det der? Historikere spekulerer i at det oppsto under 1600-tallet da kineserne bestemte seg for å grave rett ned (opp?) og endte opp i Norge. Uansett hva årsakene er til at hullet har oppstått over Realfagskantina, kan vi alle være enige om at arealet gjerne kunne vært brukt til bedre formål. Derfor har jeg kommet med hele 3 - tre - forslag til hvordan vi i Online kan forbedre studenthullet:

1. Hengekøyer. Ja, du hørte meg. Køyer som henger. Som de fleste vet, sørget oppfinneren Heng E. Køyer for at disse måtte opp i lufta for å kunne benyttes. Så hvorfor ikke feste et par av dem over kantina rett utenfor kontoret? Her kan man lese til eksamen eller skrive kjærlighetsbrev 25 meter over intetanende studenter som spiser fajitasene sine. Anbefaler å installere en ekstra kiosk der ute også, er litt stress å svinge seg til kontoret hver gang man skal ha en Powerking.
2. Jeg fant noe ekstra klatreutstyr i søppeldunken ved Høyt og Lavt her forleden! De hadde sikkert bare gått ut på dato, men jeg tenker vi kan ha god bruk for dem. Derfor tenker jeg klatrepark over kantina fungerer fjell. Bungeejumping fra fjerde etasje høres jo ut som en god idé! Det er moro for hele familien, og hvis alle som stuper ned plukker med seg en rotte eller to på veien opp igjen får vi jo gjort en god gjerning også :)
3. Montér på et gulv pls?

Takk for deres oppmerksomhet, og jeg håper dere kan sette i gang med arbeidet snarest. Dere gjør som sagt en super jobb fra før, så kan ikke forvente noe annet top-notch quality på dette!

TEKST: PETER RYDBERG

ILLUSTRASJON: CATRIONA TØRKLEP

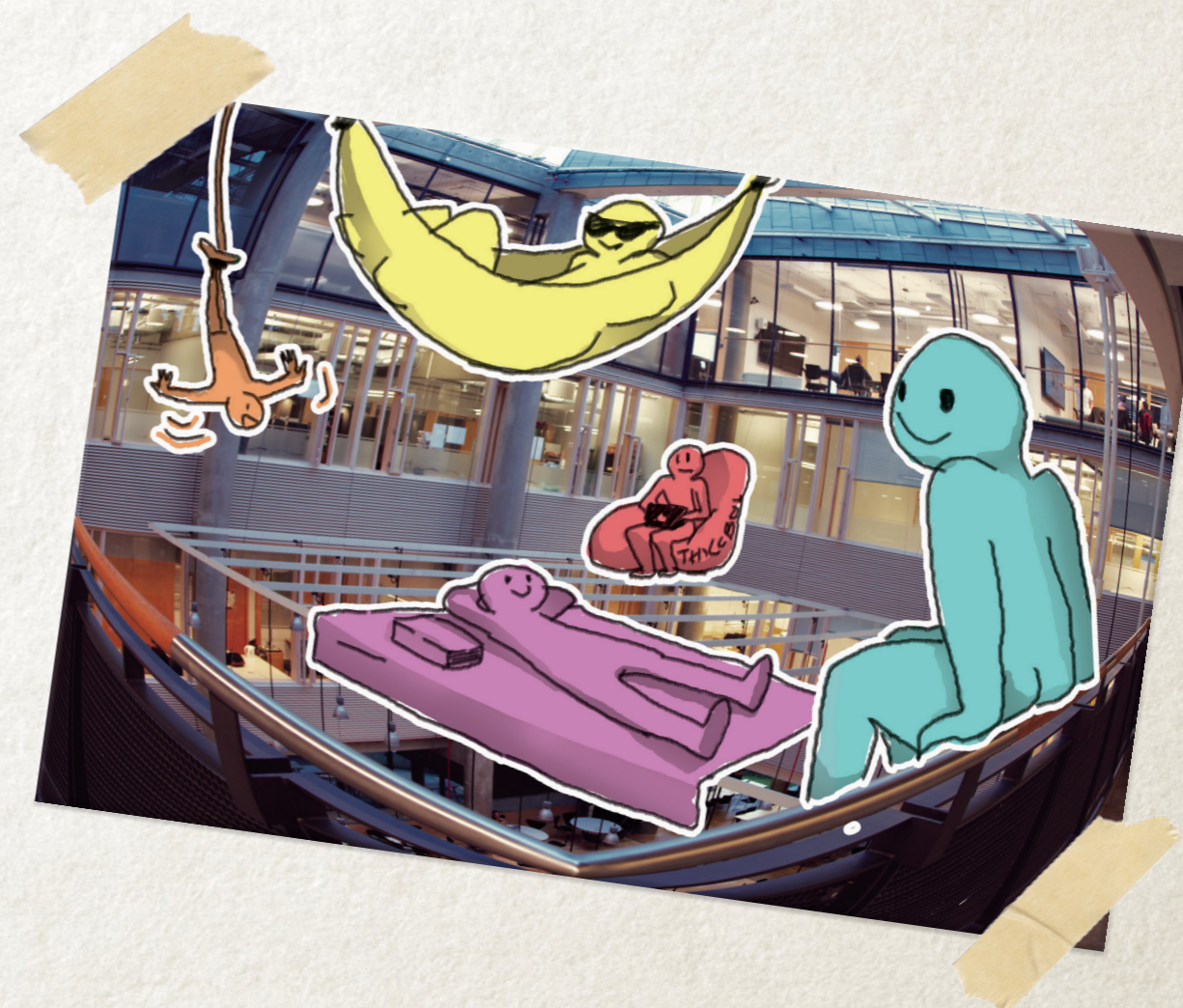

TIL TRIKOM

ONLINE LINJEFORENING

NTNU

NORGE

På sporet av Makrellgutta

En nyankommen onliner visste lite om hva hun hadde i vente da hun gikk på jakt etter en forsvunnen interessegruppe.

Da fadderukene gikk mot slutten, gjorde jeg min rett og plikt som fersk onliner og bladde meg gjennom den aldeles utsøkte og mangslungne wikien vår. Et sted mellom en politisk korrekt versjon av «Vesle Hoa» og skjemaet for innsending av kvitteringer, kom jeg over noe som fikk hjertet mitt til å gjøre et hopp. «Makrellgutta?» mumlet jeg for meg selv. «En interessegruppe for... (gisp!)» Nysgjerrigheten min var tent. Her var det potensielle åndsfeller, andre som fant en liten bit av meningen med livet i 1950-tallets viktigste nyvinning: makrell i tomat.

Ukjente farvann

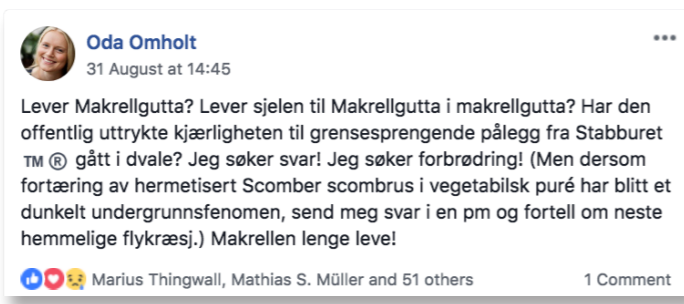
Lite visste jeg at dette var starten på en reise som skulle ta meg helt ned i kjelleren, som skulle få meg til å begå brudd på Onlines regler, som skulle utsette meg for knusende ryktespredning og nederlag, og til og med ta en medstudents jomfrudom.

Den første uken av semesteret kom til sin ende. I uken som hadde gått hadde jeg holdt øynene åpne etter fritt utøvende medlemmer av Makrellgutta, uten hell. Jeg hadde til og med tatt mot til meg og spist makrell i tomat til lunsj på kontoret, i håp om å med dette la andre likesinnede entusiastisk dra frem sin egen boks for å spise en sunn lunsj i fellesskap. Det var, underlig nok, et fåfengt håp.

Er det noen der?

Jakten måtte tas et steg videre, jeg måtte skalere kommunikasjonen min fra sprettert til maskingevær.

Jeg måtte spørre etter Makrellgutta på Onlines facebookgruppe.

Jeg følte meg grundig desorientert. I innboksen min hørte jeg kun lyden av gresshopper, ikke en sjel kunne fortelle meg hvor jeg kunne finne andre makrellaficionados. Samtidig, hvem var disse som trykket liker på posten? Liker de også makrell i tomat? Var de bare redde for å stå frem?

På tiltalebenken

Min forvirring og tvil gikk over til håpefull glød da en melding tikket inn i innboksen. Men den håpefulle gløden gikk brått over til eksistensiell angst da jeg så innholdet. Det var Johannes Kvamme, en for meg fryktinngytende 9001-klassing, som hadde noe alvorlig å formidle. Jeg hadde forbrutt meg mot Onlines fremste regel for massekommunikasjon i Zuckerbergistan: «Du skal holde blæstekalenderen hellig». Nå hadde jeg virkelig tråkket i makrell i tomaten. Med en ærlig beklagelse for mitt

uoppmerksomme lovbrudd, trakk jeg meg tilbake for en grundig reevaluering av jakten.

Ned i kjelleren

Uke 36 kom og gikk, og uke 37 meldte sin ankomst. Etter hvert som dagene gikk, hadde jeg fremdeles ikke hatt gleden av å spise makrell i tomat sammen med likesinnede medstudenter. Disse nedslående resultatene tok meg helt ned i kjelleren. Nærmere bestemt til U2 i A-blokka, hvor jeg har bokskap. Foruten overpriset pensumlitteratur, har jeg i dette skapet et lager av knekkebrød og Stabbur-Makrell® til lange dager på lesesalen. Mens håpet om forbrødring med andre makrellofile dalte, åpnet jeg på impuls en gul boks fylt med gastronomisk fullkommenhet. Jeg fortærte innholdet på stedet på toppen av to Husman rugknekkebrød.

Mens jeg sto der og kjente den syrlige, sødmefylte tomatpuréen parere makrellens bestemte karakter med sofistikert eleganse, ble jeg med ett bevisst på hvilket lavt punkt jeg hadde nådd, billedlig og bokstavelig. Skulle jeg akseptere denne tragiske tilstanden av ensom konsumering av makrell i tomat? Skulle jeg aldri få nyte gleden ved fellesskapets forente nytelse av sunt pålegg rundt lunsjtider? Var jeg, og de andre likesinnede jeg visste måtte være der ute et sted, dømt til en studietilværelse hvor vi måtte leve ut vår tilbøyelighet hver for oss?

Der og da, med mitt halvspiste knekkebrød i hånden, slo det meg: «Hvis ikke jeg, hvem? Hvis ikke nå, når?» Jeg skjønnte jeg ikke lengre kunne vente på noe som aldri ville skje. Jeg måtte ta saken i egne hender.

Haters gonna hate

Det var på tide å la min personlige søken forvandles til et offentlig anliggende. Og i den sammenheng var det ikke minst på tide å holde blæstekalenderen hellig. Semesterets første makrell i tomat-event ble annonsert på hundre prosent lovlig vis.

Forventningen var satt. Tirsdag klokken tolv i uke 38 skulle det forhåpentligvis komme nok onlinere til å utgjøre en sprellende glad gjeng som fylte kontoret

med lyden av nytelse og lukten av fiskefett. Det kunne bli en suksess, men det kunne også bli et voldsomt nederlag.

Mandag kveld igangsatte en kjent makrellofob en ondsinnet svertetekampanje mot Makrellgutta i et tilstøtende kommentarfelt.

Peter Nytlings Hørt rykter om at makrellgutta skal gjemme noe fishy i hjørnet så dere får en frisk aroma med vinen deres

Ville ryktespredningen ta motet fra dem som tenkte å komme dagen etter?

Makrellgutta vender tilbake

Til våre motstanderes antatte bunnløse skuffelse, ble Makrellguttas tilbakekomst en ettertrykkelig suksess. Ett og et halvt kilo med vidunderlig, sunt pålegg fra Stabburet ble fortært i løpet av en halvtime i Onlines kontorlokaler. Stemningen var god blant de oppmøtte som fikk dele gleden av å spise skiver med rød-brun fiskerøre i trivelig lag. Et skriftlig opprop til Onlines trivselskomité om å selge makrell i tomat på kontoret (underlagt en rekke forbehold) ble fylt med signaturer og en anselig mengde oljeflekker. Og ikke minst ble en tilfeldig tilstedeværende onliners makrell i tomat-jomfrudom tatt i det han spiste sitt livs aller første skive påsmurt norsk matkulturs stolthet.

Epilog

Hva har Makrellgutta i vente i fremtiden? Trikom måtte, ut av hensyn til linjeforeningens medlemmer som helhet, vennlig men bestemt avslå Makrellguttas søknad om salg av makrell i tomat på kontoret. Men viljen til felles hygge over skiver med denne utmerkede kilden til omega-3 består, og de som måtte ønske å ta del i kosen, oppfordres til å finne sine likesinnede gjennom slack-kanalen #makrellgutta.

TEKST: ODA OMHOLT

Immatrikuleringsball

Fra utsiden kunne dette ha sett ut som et helt formelt, tradisjonsrikt ball. Men idet man entret lokalet så man at dette, dette var så mye mer enn akkurat det.

Lørdag 8. september var det duket for årets imball. Etter en krevende kompileringsdag var det litt av et syn å se både gamle og nye onlinere vandre oppover gatene i finstasen. Det var ikke lenger tegn til at tidligere samme dag hadde flere av oss vært dekket i både mel, barberskum og diverse andre husholdningsprodukter. Fra utsiden kunne det hele ha sett ut som et helt vanlig, tradisjonelt ball. Men da man kom inn i lokalet så man at dette, dette var alt annet enn vanlig.

Festen tar av

Da de to konfransierene Hanne og Marius sparket det hele i gang med å vise

norwegians fly(ball)-sikkerhetsrutiner, var det ingen tvil om at denne festen kom til å ta av (pun intended).

I starten kunne det likevel ha virket som et helt vanlig ball med formelle tradisjoner. Men idet "av med byxorna" ble ropt ut og halvnakne talere sto igjen på scenen, så forsto man at det ikke var tilfellet.

Det ble også utbrakt utallige skåler gjennom kvelden, og i kjent Online-stil reiser man seg opp og skåler tilbake. Etter hver skål økte stemningsnivået i rommet ytterligere (det samme kan sies om promillenivået). Det ble skålt for stort og smått, kjent og nytt, nye og gamle. All denne skålingen ga virkelig følelsen av at man alltid har noe å feire og noe å være stolt over som medlem i Online. Og selv om det hele etterhvert kjentes ut som en liten treningsøkt, så var det ingen tvil om at en slik kveld og et slikt samhold var verdt å skåle for.

Høytidelighet og useriøsitet - en god blanding

Utover kvelden fortsatte de mange begivenhetene. Redaktørhatten ble overlevert til Anniken, musikk ble spilt og ikke minst ble det fremført flere seriøse taler, vel og merke med talerne fortsatt i underbukser. Det var helt til de anerkjente ridderne kom på scenen. De sto imot klespresset, noe som etterhvert ble akseptert av forsamlingen. Høytideligheten fortsatte idet en rekke Online-medlemmer ble utnevnt som nye

riddere. Det skal likevel sies at eldsterådet ikke var de eneste som fikk respekt. Med lederen av Arrkom utkledd som Stiffi med bakgrunnsdansere så ble stemningen i lokalet løftet til nye høyder. Så fornøyde var publikum at de måtte synge to ganger før det hele endte i stagediving. Den gode stemningen fortsatte utover kvelden da online-bandet entret scenen og spilte velkjente klassikere.

God start på et godt år

Det er klart at imballen ikke er et hvilket som helst ball. Hvis du fortsatt ikke har fått oppleve denne ekstraordinære begivenheten, så er det ikke for sent. Meld deg på til neste år, du vil så absolutt

ikke angre. Det gode fellesskapet som man finner ellers i linjeforeningen kom enda tydeligere frem under ballet. Vi fikk kjenne på følelsen av det å være en del av noe. En følelse jeg tror man vil sitte igjen med resten av året og i årene som kommer. Det satte virkelig en startstrek for et godt år!

TEKST: JULIE HOLTE MOTLAND

BILDER: ENDRE ULBERG

Ti ting du ikke burde kle deg ut som på halloween

1. Bin Laden

Typen som Bush ga skylden til etter Twin Towers ble for slitne til å stå oppreist.

2. Adolf Hitler

Som kanskje den mest åpenbare kandidaten på lista, har denne berømte kunstneren malt et litt mer interessant verdensbilde.

3. Jesus Kristus med hull i hendene

Vondere for deg enn for de stakkars kristne som trodde Jesus var kjekk.

4. 14-åringen som Kevin Spacey tafset på

Å kle seg ut som dette er dårlig stemning blant Kevin Spacey fans.

5. Hamburger

Ingenting fornærmer kuer mer enn hamburgere. Shit ass.

6. Mohammed

Lystig fyr med litt fotoskrek. Typen er godt kjent i Medina, som var byen han ga ut hitlåta What Are Words. Fred være med ham.

7. Madeleine McCann

Her trenger du strengt tatt bare å ikke møte opp på festen.

9. Helen Keller

Ingenting viser at du støtter døvblinde som å slå hodet på vei inn døra.

8. Pedofil grottedykker

Kle deg ut som Elon Musks verste fiende, annet enn Twitter da, selvfølgelig.

10. Spøkelse

Denne er enkel. Laken, hull for øynene og en spiss hatt for å gjøre deg mer synlig. Et brennende kors er prikken over i'en.

På Grøsshaugen

ILLUSTRASJON OG STORY: ANNIKEN R. SYVERTSEN

ILLUSTRASJON OG STORY: PHAJSI HALVORSEN

ILLUSTRASJON OG STORY: PHAJSI HALVORSEN

Vil du skrive for Offline?

Ruger du på ord og begreper i hjerneballet ditt som kan settes sammen til en helhetlig, lesbar tekst? Da ser Offline etter deg! Apene i redaksjonen er så vidt gode nok, så redaksjonen utvider horisontene ved å tilby eksterne artikler laget av vanlige dødelige.

Har du noe du vil vise verden?
Send inn til: redaksjonen@online.ntnu.no

netcompany

Få fart på karrieren din i Netcompany

Flyr tiden når du programmerer og er du opptatt av kodekvalitet? Er faglig utvikling og teamarbeid viktig for deg i valg av jobb? Ønsker du å jobbe på samfunnsnyttige prosjekter? Netcompany er i sterk vekst og har derfor behov for flere dyktige, nyutdannede konsulenter, og ser etter deg som ønsker å fortsette å lære mer.

Les mer og søk på netcompany.no/karriere

HOW TO:

HENGEKØYE

For ikke så lenge siden oppdaget jeg hvor lett det er å ta med seg en hengekøye ut på tur for å tilbringe en natt ute i det fri. Dette viste seg å være utrolig koselig og jeg vil derfor dele mine beste tips med dere.

Hvis du enda ikke har slengt deg på trenden hvor man tar med seg et tøyestykke ut i Bymarka og henger det opp mellom to trær, er det jammen meg på tide! Erfaren hengekøyerfarer som jeg er, skal jeg nå dele mine beste tips med alle dere hengekøyejomfruer der ute.

Meg og min hengekøye

En sliten vårdag i mai da øynene mine holdt på å tørke ut foran pc-skjermen, fant jeg ut at det var på tide å komme seg til grønnere trakter enn drivhuset. Dessverre lever jeg på en students budsjett og måtte derfor være kreativ for å kunne dra på utflukt uten å bruke opp matpengene mine.

Jeg har en stor forkjærlighet for natur og elsker å sove ute, men det å dra på fjelltur med nok utstyr til å overleve et par netter er ikke barebare for den alminnelige student. Det var derfor en lykkelig dag da jeg snublet over hengekøye-trenden og jeg skjønnte raskt at dette var noe som måtte prøves ut. Trenden baserer seg på at så lenge du har to trær og en hengekøye så kan du basically sove hvor som helst, når som helst. De fleste hengekøyer kan pakkes sammen så de tar minimalt med plass og det er derfor utrolig lett å dra med seg en hengekøye og en

sovepose på bussen for å dra på ekskursjon i en ellers travel hverdag.

Etter at jeg fant ut at «tickettothemoon» var hengekøyenes svar på Apple, var det bare å overføre fra sparekontoen og vente på at godbiten skulle komme i posten. Det var en gledens dag da min nye turvenn kom fram, og jeg sverget på at vi skulle dra på mange eventyr i løpet av de neste månedene sammen! Skolesekken skulle byttes ut med tursekk og PC-en med sovepose. Nå som jeg var eier av min egen hengekøye var det vel til og med trygt å skrive «eventyrlysten friluftslivjente som elsker naturen» i biografien på Instagram!

Det har nå bikket oktober og jeg kan dessverre ikke skryte på meg mer enn to hengekøyeturer. Til gjengjeld har det vært to solide turer og jeg har samtidig plukket opp et par «dos and don'ts» som jeg tenkte å dele. Enten dere er eventyrlystne friluftslivsjeler eller bare studenter som vil flykte litt bort fra kaoset og stresset som gjerne følger med studentlivet, så anbefaler jeg virkelig å prøve det ut.

Tips 1: Hengekøye

Jeg og to andre jenter fra Online, Kaja og Tania, bestemte oss for å utforske det bymarka hadde å tilby og pakket med oss det vi hadde av utstyr. Altså sovepose og hengekøye. Jeg hadde allerede min trofaste køye fra tickettothemoon, men siden alle

Evaluering av hengekøylene

Norges eventyrlystne instagramhører allerede hadde slengt seg på trenden var det utsolgt overalt og Kaja og Tania måtte finne en annen løsning. Kaja endte med en dyrere versjon fra Sea to Summit og Tania bestilte noe jallamekk fra en shady nettside.

Alle tre hengekøylene viste seg å fungere optimalt, men det skal sies at turen ikke ble like billig når vi bestemte oss for å kjøpe hver vår hengekøye. Hvis du allerede er på "mama nudler funker som middag i dag også" delen av stipendet, finnes det heldigvis andre løsninger. Sannsynligheten er stor for at du kjenner noen som har en hengekøye, men hvis ikke anbefaler jeg deg å gå inn på Ntnuibumerang.no. De holder til på Moholt, hvor du kan leie alt fra telt til hengekøyer og tursekker uten at du trenger å betale noe særlig for det. Bare pass på at du reserverer i god tid!

Tips 2: Utstyr (tursekk)

Hvis du er som meg og innses en halvtime før du skal ut på tur at du ikke har tursekk lønner det seg å ha en plan B. Første gangen jeg skulle på tur tømte jeg skolesekken på hodet og fylte den med alskens bergansjakker og ullvanggensere og tok soveposen under armen. Dette fungerer superfint hvis man bare skal gå i femten minutter, men jeg ser for meg at det blir litt slitsomt hvis du faktisk skal opp på et fjell eller lignende. Hvis du skal på lengre tur anbefaler jeg derfor å skaffe seg en sekk, enten ved å spørre noen du kjenner eller så kan du sjekke ut Ntnuibumerang.no.

Tips 3: Leirplass

Det viktigste med leirplass er å passe på at det er nok trær til å henge opp alle hengekøylene. I tillegg var det viktig for oss med litt god utsikt, men det viste seg at det var lettere sagt enn gjort å kombinere de to. For der det er mye trær er det mindre utsikt, men på områder hvor det er mindre trær er det også mindre tilgang til å henge

opp hengekøylene. Her kan det altså lønne seg å være kreativ.

Etter å ha gått rundt i sirkel i halvannen time fant vi til slutt en pen samling med trær langs Theisendammen hvor det var minimalt med forbi passerende og god utsikt over hele innsjøen. Da kunne vi endelig henge opp hengekøylene og begynne å lage bålet.

Tips 4: Bål og mat

Det viste seg at det er rimelig vesentlig å sjekke om det har regnet noen dager i forveien før man prøver å lage sitt eget bål à la Lars Monsen. Våt ved brenner nemlig ikke like lett som tørr ved (for dere som ikke har fått med dere det). Vi ville likevel utfordre våre bålferdigheter, så vi begynte å hogge ved (les: kvister) til den store gullmedalje. Veden tok dessverre aldri fyr og vi endte med å tenne på litt mose og bark. Vi nøt godt av varmen i omtrent et halvt minutt før vi hang opp en lommelykt og koste oss med kalde pølser. Anbefaler virkelig å ta med seg et par tørre kubber og tennbrikker i sekken hvis man ønsker varm mat til middag.

Tips 5: Sovetid

Etter at lommelykten hadde brent ut og vinflasken var tom gjensto det bare å hoppe til køys (høho). Dette skulle vise seg å være lettere sagt enn gjort. For det første fant jeg ut at jeg ikke er på mitt smidigste når jeg har femten kilo med ullgensere og boblejakker på meg. For det andre, så viste det seg at når du prøver å sette deg i hengekøyen, så sklir den faktisk unna deg. Men etter mine to turer i marka har jeg endelig fått teken på det. Det gjelder altså å åpne soveposen, ta sats og egentlig bare håpe på det beste. Når du først har landet trygt i køya vil neste utfordring være å komme seg ned i soveposen, uten at du ender opp i et klumpete kaos. Denne teknikken har jeg enda ikke perfektjonert selv, så jeg setter pris på om noen vil dele den med meg hvis dere har funnet det ut.

TEKST OG FOTO: ANNIKEN R. SYVERTSEN

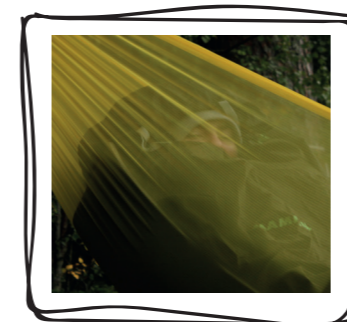
Ultralight Travel Hammock with Integrated Bug Net

Dobbel hengekøye, inkludert myggnetting, kroker, tau og stropper 337, 39 kr
Tania var den som kom best ut av kjøpet i forhold til pris. Jeg tenkte at det var altfor godt til å være sant og var sikkert på at dette var en scam. Det viste seg imidlertid at Tania fikk den hengekøyen med mest plass samt myggnetting. Kvaliteten er vanskelig å bedømme etter én tur, men etter en natt i skogen var den fortsatt hel. For deg som er hobbyhengekøyer og bare tenker å bruke den en gang i blant er nok denne ideell.

Ticket to the moon Enkel Hengekøye

Hengekøye 499kr + tau med krok 139kr
Prisen er absolutt innafor og etter to turer er den fortsatt velfungerende. Den er behagelig å ligge i og er superlett å henge opp. Kvaliteten er god i tillegg til at det er enkelt å pakke den sammen. Den passer både til hobbyhengekøyer og til de som er litt mer aktive. Ekstra pluss for de spreke fargene som sklir rett inn i instagramfeeden.

Sea to Summit STS hammock ultralight single yellow

Hengekøye 689kr + stropper ca.250kr
Hengekøyen til Kaja var den dyreste, men til gjengjeld var den lettere i vekt og mindre i størrelse når den ble pakket sammen. Kaja var den som slet mest med å komme seg opp i hengekøyen (se bilder under), men vi har grunn til å tro at det handler mer om person enn hengekøye. Denne passer antakeligvis best for deg som er mer opptatt av kvalitet og har planer om å ta med hengekøyen på lengre turer.

FILMANMELDINGER

Er du lei av de dårlige forslagene du får av Netflix? Har forslagene du får av vennene dine fått deg til å revurdere vennskapet deres? Føler du et tomrom som ingen film greier å dekke? Selv om det var mange potensielle «kandidater» så har vi kookt det ned til 4 stykker for deg. To gode og to dårlige som du kan nyte denne kommende allehelgensaften.

The Boy (2016) 👍

Holy shit, denne filmen forventet jeg skulle havne i "skummel dukke og billig jumpscare"-hyllen trygt og varmt mellom begge Annabelle-filmene, men var bedre enn hva som var forventet. What a turn of events!

The walking dead Maggie får et tilbud om å bli en nanny for et rikt britisk eldre par. De lever i en enorm villa som hadde trengt litt hjelp fra Luigi, fordi her skjer det rare og uforklarlige ting. Det eldre paret forteller henne om hva reglene er når hun skal ta ansvaret for barnet deres, men lite vet hun at dette barnet er "annerledes". I stedet for å være av kjøtt og blod, så er den laget av iskald porselen.

Paret forlater Luigis mansion og nå er det bare Maggie og transe-Annabelle igjen. Merkelige ting begynner å skje, linjen mellom realitet og det paranormale blir blurry. Filmen vipper mellom å være en slags revers pinocchio film der vi begynner å tro at denne dukken kanskje er "ekte" likevel, til en mer "LSD-is-dangerous-children" tema. Ønsker du en enkelt film som kan være worth a shoot for deg og dine eventuelle venner dersom du er der i det sosiale hierarkiet (fantasivenner funker), så er dette den rette denne halloween. Jeg må gi denne filmen 3 av 3 Annabelle sequels.

Killer Klowns from Outer Space (1988) 👎

Hva får du hvis du blander IT, E.T. og hundediare? Denne filmen her kompis.

Parkert ute i marka møter vi Mike Tobaccon, our man, som slikker ansikt sammen med kjæresten sin, Debbie Stone. Lite imponert over hans tongue-game blir Debbie distraheret av en flammende 90-talls komet som suser forbi. Ikke lenger interessert foreslår Debbie at dette er noe de burde sjekke ut. Vandrende gjennom marka får de øye på et lysende sirkustelt som gir absolutt null mening at det skal være midt i ingenmannsland, men som i en god gammel film eksisterer ikke logikken og de bestemmer seg for å utforske videre. Flørtende og tullete navigerer de seg i det Teletubbies lignende romskipet der de finner ut av agendaen til disse utenomjordiske, innavlede Pennywisene.

Klovnene har kommet med sine stråle- og popcorn pistoler for å få deg til å til å gå fra hva enn du var før filmen til å gå inn i en mild depresjon i løpet av 88 minutter.

Med alt fra et dialognivå tilsvarende den du får av et dobesøk etter å ha spist en boks med alfabeti til at en av produsentene er synlige i scene to er grunnen til at du kan slippe å se denne. Jeg har sett den og den var æsj.

Uansett, vi vet hvem den farligste klovnen er. Det er ingen klovn som dreper flere enn Ronald McDonald.

Gir denne 5 «big boned» amerikanske barn av 5.

A Quiet Place (2018) 👍

Verden har blitt postapokalyptisk, og i mørket lusker farlige monstre. Det er svært få mennesker igjen på jordens overflate. Verden har blitt stille. Veldig stille.^[1] Monstrene som lusker i mørket har nemlig eksepsjonelt god hørsel, og lager du for mye lyd, vil de jakte deg.

Jim fra The Office har på mirakuløst vis overlevd, takket være hans tette skjegg og overnaturlige evner i tegnspråk. Han har selvfølgelig med seg kone og tre barn på lasset. Det er nå opp til Jim fra The Office å befolke verden på ny. Utfordringen med dette er at barn i skrekkfilmer har en tendens til å ha en IQ som ikke overstiger evnen til å åpne dører. I tillegg tenker du kanskje: «Hvordan føder man et barn, i en verden hvor bråk er alt annet enn greit?». Vel svaret på dette, og mange andre svar på brennende livsfilosofiske spørsmål du antageligvis sitter med nå, finner du i «A Quiet Place». Oppsummering på hvordan å overleve i en postapokalyptisk verden:

1. Skaff deg skjegg. (De fleste kvinner er unntatt denne regelen)
2. Pass godt på kidsa dine, eller enda bedre: Ikke få kids. De finner på jævlige mye rart.
3. Lokaliser Jim fra The Office og hold deg i nærheten av ham til enhver tid. Han vet hva han driver med.

Jeg gir denne filmen syv av ti røde lyspærer.

[1] Gjør deg klar for intense scener og en god del jump scares.

Hood of Horror (2006) 👎

«Y'all ready for some crazy shit?» spør Snoop Dogg. «Ja!» svarer jeg. Dette blir sjukt. Det kan jo virkelig ikke slå feil. Selveste Snoop Doggy Dogg inntar hovedrollen, og filmen er fullspekket av skuespillere du aldri har hørt om, og mest sannsynlig aldri kommer til å høre om heller.

Filmen starter med en fem minutters animasjonsfilm. Hva man skal få ut av denne delen av filmen var det nok bare Snoop Dogg som visste etter å ha røyket umenneskelige mengder hasj. Så kommer spørsmålet, hva er filmens plot? Vel, jeg mener heller spørsmålet bør være: finnes det et plot? Jeg har i hvert fall ikke noe klokt svar på akkurat dette.

Filmen består av tre individuelle skrekkhistorier. Den første fortellingen handler om en dame som vil ta hevn mot en gjeng gangstere. Dette får hun også etterhvert gjort, med god hjelp fra djevelen selv. Spoiler: hun blir spist opp av gangster-zombies. Del to fikk jeg helt ærlig ikke ordentlig med meg. Den inneholdt en hel del banning, lettkledde kvinnekropper og blod. Del tre har jeg ikke orket å se enda.

For å oppsummere: hvis du lurert på hva du skal finne på en hyggelig lørdagskveld uten planer i sikte, er svaret enkelt. Du skal i hvert fall ikke se Snoop Dogg's Hood of Horror.

Jeg gir denne filmen en halvferdig stump i Snoop Doggs askebeger.

TEKST: THOMAS RAMIREZ OG THOMAS RANKIN
ILLUSTRASJON: THOMAS RAMIREZ

Galskapens arkitektur

Hva er det med norsk arkitektur som får byggeprosjekter med budsjett på hundre millioner kroner til å se ut som feilslåtte Tetris-spill? La oss ta en uinformert og overfladisk kikk på Norges elendige arkitektoniske kultur.

Om du har sett storfilmene "Skjelvet", vet du at den handler om et lite, modig jordskjelv som gjennom motgang og prøvelser forsøker å gjøre alle i Oslo en tjeneste ved å utsette enhver butt-ugly bygningsfasade i byen. Har du ikke sett dette mesterverket av en film, så får du nå en spoiler warning! Dagen reddes og unge herr Skjelv lykkes i å rive ned alt av feildimensjonerte Minecraft-hus og tårn som går på stylder. Men det hele kunne vært unngått om disse byggene aldri ble til fra begynnelsen av. Hvem er det som egentlig vil ha disse greiene i byen sin?

Strekkode

Enten i person eller på bilde, har du helt sikkert sett Barcode, som er Oslos splitter nye osterasp på Bjørvika. Denne rekken med planker og melkehvitt glass representerer alt av dårlig gjennomtenkt norsk arkitektur. Med former som Chichen Itza og en fasade som minner om albumcoveret til Hits for Kids 2017, imponerer disse byggene omtrent like mye som mine hjemmelagde kjøttboller. De er utelukkende laget med den hensikt å se originale ut, men virker mer som om noen mistet kapla i en radioaktiv forstørrelsesmaskin. Barcode er dog hjem til flere av de hippeste IT-bedriftene i landet, så her er det bare å belage seg på å jobbe i en vertikal pannekake. Jeg vil nødig fornærme ansatte i Deloitte-huset, men den ser faktisk ut som en liten, chubby, halvsmeltet snømann.

Nå er det ikke bare nye, moderne bygg som ser unødvendig intrikate og umiddelbart daterte ut.

Rådhuset i Asker, for eksempel, ser ut som et trappetroll med emo-tendenser. Det ble bygget på 60-tallet, formodentlig av Pompel og Pilt, og er utrolig nok et prisbelønnet arkitektonisk verk. Greit, det ble sikkert oppfattet som fint for 50 år siden. Tidene endrer seg. Kjernen av problemet er at norske arkitekter aldri tenker langsiktig nok til at byggene ikke blir utdatert før jeg kan si "Snøhetta". Noe som er originalt og moderne i dag kan se helt dust ut i morgen. Det er viktigere at arkitekturen er god enn original, så da gjelder det å tenke seg om to ganger før man bruker millioner av kroner på Picassos verste mareritt.

Alt var ikke bedre før

Norge trenger å skjerpe seg. Vi insisterer på å konstruere noe banebrytende hver gang noe nytt skal bygges. Men når vi ser tilbake på et ti år gammelt bygg, er det tydelig at bygningen har aldret som en døgnflue med heroinavhengighet. Senmodernismen funket ikke på 60-tallet og den funker ikke i dag. Skal vi ha store bygg stående i byer og kommuner i flere tiår, må de være litt mer beskjedne og litt mindre in-your-fucking-face. De kan ikke alle være unike snøflak med egenartede preg på byen når alle ser ut som immobile versjoner av Mr. Freeze fra Batman & Robin. Så til alle norske arkitekter der ute: ro ned fargestiftene og unngå å overdesignere byggene deres!

TEKST: PETER RYDBERG

ILLUSTRASJON: ELIAS VÅGAN

Kontoret_2.0

Som enkelte antakelig har lagt merke til, har Online-kontoret skiftet lokasjon over sommeren. Etter å ha holdt til på P15/Høgskoleringen 3 siden linjeforeningens stiftelse har vi nå blitt omplassert til Realfagbyggets blokk A, hvor vi har fått tildelt et kontor i 4 etasje.

Men hvilke endringer fører egentlig en slik omplassering med seg? Hvis man tar turen over til Realfagbygget og inn døren til de nye lokalene blir nesen fortsatt møtt av eimen av Evergood traktekaffe og dampende mama-nudler. Øynene blir møtt av synet av medstudenter som hjelper hverandre med algdut-øvinger ved rundboret. Og ørene blir fortsatt møtt av lyden av hyppige tastetrykk og en gira gjeng som prøver å slå hverandre i smash. Tar man et skritt utenfor kontoret sitter de samme studentene fortsatt i de samme stolene, rundt de samme bordene og gjør øvingene sine på lesesal. Man opplever med andre ord stort sett de samme sanseinntrykkene som man gjorde i de gamle lokalene.

Kanskje ikke så negativt likevel? Helt siden ordet om kontorbyttet begynte å spre seg i vår, har det vært blandede følelser blant studentene. Diskusjonen har gått høyløyt i gangene der medlemmer av Online får frem sine argumenter. Men etter en sommerferie og et par måneder med tilpasning virker det som om stemningen har roet seg ned. Kanskje det ikke er tanken på nye lokaler som har skremt elevene, men tanken om forandring. Mennesket er vanedannende og vi finner ro i situasjoner vi kjenner til. Det er derfor ikke så rart mange ser på det som negativt når vi får beskjed om å komme ut av hulen vår. Men det er sunt med litt forandring, er det ikke?

Har omplasseringen egentlig vært en så "big deal" som mange fryktet? Det er riktignok ikke like lett å ta heisen opp en etasje for å spille bordtennis i lesepauser, men gåturen til kantinen og de fleste forelesninger har blitt kuttet i to. Utover dette er endringen liten for de fleste Online-studenter. Lokalet er identisk og heisen opp er like dårlig som det vi er vant med. I alt dette oppleves nok endringene sterkest av "eks-kalvskinnestudentene" som har måttet bytte campus. De får oppleve samme gleden av Gløshaugen som oss andre, samtidig som de

slipper å gå en kilometer fra lesesal til forelesningene som nå blir holdt her. Fusjonen som har samlet Høyskolen og NTNU gjør at realfagsstudenter fra begge institusjonene nå har tilgang til midlene de trenger på ett og samme sted. Med andre ord er nok ikke baktanken å kaste oss ut, men å gjøre plass til flere kreative sjeler.

Viktigst av alt er vel at vi fortsatt har et "klubbhus" hvor vi kan hente kaffe og møte de vi er glade i :-)

TEKST: EGIL GUGGERUG

En sykt digg sjokoladecake

Skapkokk?
Glad i mat?

Send oss
ditt bidrag på:
redaksjonen@online.ntnu.no

```
//diggSjokoladecake.js

let metadata = {
  name: "Den diggste sjokoladecake",
  quantity: 1,
  oven: new Stekeovn()
};

let ingredienser = [
  {name: "egg", amount: 4, unit: "stk" },
  {name: "sukker", amount: 2, unit: "dl" },
  {name: "kokesjokolade", amount: 200, unit: "g" },
  {name: "smør", amount: 200, unit: "g" },
  {name: "hvetemel", amount: 2.5, unit: "dl" },
  {name: "bakepulver", amount: 1, unit: "ts" }
];

let form = [];

function forberedKaka() {
  for (let i = 0; i < metadata.quantity; i++) {
    form.push(ingredienser[0].crack());
    form.push(ingredienser[1]);
    form.push(ingredienser[2].melt());
    form.push(ingredienser[3].melt());
    form.push(ingredienser[4]);
    form.push(ingredienser[5]);
  }
}

function stekKaka() {
  metadata.oven.preheat(225, "celsius");
  metadata.oven.insertInTheMiddle(form);

  setTimeout(function() {
    form = metadata.oven.popMiddle();
  }, 1200000);
}

forberedKaka();
stekKaka();
console.log("Bon appétit!");
```

Tett på: Bendik Brunvoll

Bendik går andreåret på informatikk, og er gitarist for Onlines linjeforeningsband, Output. Som en onliner seg hør og bør satt han selvfølgelig med en powerking i hånden da jeg møtte han for et intervju.

kan man bruke den som en hammer, hårspenne, og fidget spinner om man er flink nok, hehe.

Om du kunne fått svaret på et hvilket som helst spørsmål, hva ville du spurt om?

Hvor han som lagde "The Room" fikk pengene sine fra.

Det beste halloweenoutfitet?

Jeg pleier å kle meg ut som noe veldig useriøst noe, gidder liksom ikke gå for noe skummelt. Har tidligere vært pingvin, og ifjor brukte jeg en Night's Watch kappe, tror jeg skal gjenbruke den i år også. Ellers vurderer jeg å gå for å være en rosa enhjørning, med oppblåsbar gitar eller bruke en sombrero eller noe.

Hvis du hadde dødd og gjenoppstått, hva hadde du gjenoppstått som?

Sikkert ett eller annet spøkelse som setter på meme videoer fra youtube på chromecastene til folk.

Hva kan vi forvente av bandet framover?

Vel, vi tenker vi skal spille på julebordet i alle fall, også har vi planer om å få til en ønskekonsert en gang i fremtiden. Er bare å sende inn sangønsker så skal vi se hva vi får til!

Hva kommer Output aldri til å spille?

Vi har faktisk en liste over sanger som ikke er lov til å covre, haha. Wonderwall kommer vi ikke til å spille, den er på lista over "det skjer ikke". Sweet Child O'Mine kommer vi nok heller ikke til å covre, originalen er så bra at den blir vanskelig å toppe.

Kommer du ned i spagaten enda?

Ikke helt enda men jeg prøver, må begynne å tøye litt mer. Målet er å komme helt ned innen neste imball, haha.

Hvorfor informatikk?

Jeg begynte å studere til å bli elektroingeniør, men fant ut at det ikke var det jeg hadde lyst til å gjøre resten av livet. Så hadde jeg litt programmering da jeg gikk der, og synes det var gøy. I tillegg holdt vi også på arduino der og det synes jeg også jeg gjorde litt research på om å bytte over, og nå går jeg

veldig med litt var gøy, så det var mulig informatikk!

Hva er favorittfaget ditt?

Eh, hva er det jeg har nå egentlig? Neida, prosjektarbeid er jo gøy, algdatt har jeg litt sånn love-hate relationship med, ellers så er også arduino og proglab veldig gøy!

Favorittfilm? Dårligste filmen du har sett?

Dersom jeg skal gå for ren kvalitet ville jeg nok gått for Infinity War eller The Dark Knight, men om jeg skal inkludere rent dårlige filmer så blir det "The Room" eller "Sharknado".

Om du hadde vært et dyr, hva slags dyr hadde du vært?

Sikkert en katt eller noe, ett eller annet som kan gå fra å være helt avslappet til å være supergira, også rett tilbake igjen.

Kan du nevne fem ting du kan bruke en stiftemaskin uten stifter til?

Hmm, som dørstopper, og dersom man ødelegger den litt kan den jo brukes som PEZ dispenser. Ellers

TEKST & FOTO: HANNE BRYNILDRUD

